

somhed anlægger sag og rejser krav ved domstolene herom efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Der har imidlertid kun været rejst et fåtal erstatnings-sager ved domstolene i kølvandet af klagenævnsken-delser. En medvirkende årsag hertil kan være, at en så-dan proces af mange klagere opleves som langvarig og bekostelig.

Det er strafbart for ordregivere at overtræde ud-budsreglerne, ligesom det er strafbart at undlade at ef-terkomme forbud eller påbud fra Klagenævnet. Iværk-sættelse af strafsanktioner kræver indgivelse af politi-anmeldelse mod den pågældende ordregiver. Der er aldrig rejst straffesag ved anklagemyndigheden mod en offentlig ordregiver eller en forsyningsvirksomhed for overtrædelse af udbudsreglerne.

Klagenævnet afsiger 15-20 kendelser om året. I de fleste af de sager, der indbringes for Klagenævnet, er udbudsforretningen allerede afsluttet, og kontrakt er indgået. Da Klagenævnet ikke kan ophæve en kontrakt, kan nævnet derfor i almindelighed kun tage stil-ling til lovligheden af den gennemførte udbudsforret-ning. I ca. 2/3 af disse sager er udbudsforretningen kendt ulovlig, men dette har så vidt vides aldrig fået som konsekvens, at en kontrakt er blevet ophævet. Dette skyldes, at Klagenævnets annullation af en ulovlig forvaltningsretlig beslutning om valg af til-budsgiver ikke medfører, at den privatretlige aftale, kontrakten, er ugyldig. Kun i få af de tilfælde, hvor sa-gen er indbragt for Klagenævnet, inden kontrakt er indgået, har nævnet efter anmodning benyttet beføjel-sen til midlertidigt at afbryde udbudsproceduren, mens sagen er blevet behandlet, således at nævnets vurdering har kunnet få indflydelse på udfaldet af ud-budsforretningen.

Klagenævnets hovedfunktion er således overvejen-de blevet at utale sig efterfølgende om lovligheden af en gennemført udbudsforretning. Hermed er intention-erne bag nævnets oprettelse om hurtig og effektiv indgriben i igangværende udbud, jf. ovenfor om kon-troldirektivernes formål, ikke fuldt ud tilgodeset.

3.2. Konkurrencestyrelsens rolle

For at øge mulighederne for en hurtig identifikation af overtrædelser af udbudsreglerne og en tilsvarende hurtig klagebehandling fik Konkurrencestyrelsen i 1996 ved en ændring af bekendtgørelsen om Klage-nævnet for Udbud hjemmel til at indbringe sager for Klagenævnet for Udbud. Styrelsen, der siden 1992 har været ressortmyndighed på udbudsområdet, blev i denne forbindelse af erhvervsministeren bedt om selv

at tage sager op og behandle klager. Styrelsen fik ikke tillagt kompetence til at meddele pålæg eller nedlæg-ge forbud.

Siden 1996 har der udviklet sig en praksis for sty-relsens samarbejde med ordregivere og tilbudsgivere og for styrelsens kontrol med reglernes overholdelse.

Konkurrencestyrelsens sagsbehandling giver her-ved et sæt »bløde« instrumenter til kontrollen med overholdelsen af udbudsreglerne.

Konkurrencestyrelsen behandler ca. 50 udbudssa-ger om året, hvortil kommer mere end 2.000 telefoni-ske forespørgsler. I de fleste tilfælde er udbudsforret-ningen endnu ikke afsluttet med indgåelse af kontrakt. I tilfælde af begrundet mistanke om overtrædelse af udbudsreglerne søger styrelsen gennem drøftelser med ordregiveren at få udbudsproceduren standset midlertidigt, hvilket normalt imødekommes af ordre-giverne. Styrelsen foretager derpå meget hurtigt en undersøgelse af udbudet, meddeler - eventuelt efter yderligere drøftelser - ordregiveren sin opfattelse af retstilstanden og giver om muligt ordregiveren en til-kendegivelse om, hvorledes udbudet efter styrelsens opfattelse kan gøres lovligt. I nogle tilfælde må styrel-sen anbefale, at udbudet gøres om for at afværge, at der sker skade for de involverede virksomheder. På denne måde løses de problemer, der er klaget over, i de fleste tilfælde. Det har hidtil været undtagelsen, at styrelsen har set sig nødsaget til at indbringe sager for Klagenævnet.

Det vil sige, at der sættes ind med henblik på at rette fejl, inden udbudsprocessen afsluttes med indgåelse af kontrakt om opgaven. Herved undgås, at fejlen bliver alt for dyr at rette op på, fordi kontrakten er bindende, og arbejdet eventuelt allerede er gået i gang. Styrelsen behandler sager såvel af egen drift som på grundlag af klage eller efter henvendelse fra ordregivere.

Denne praksis vil blive fortsat under den foreslåede lov.

Der er i styrelsen opbygget et indgående kendskab til udbudsreglernes fortolkning og anvendelse, og sty-relsen har etableret tæt kontakt til Europa-Kommissi-onen og andre landes myndigheder på udbudsområdet med henblik på at opnå en så ensartet fortolkning og anvendelse som muligt af de fælles regler på området. Dette arbejde, der af Konkurrencestyrelsen er iværk-sat i form af et pilotprojekt mellem 6 EU-medlemslan-de, omtales i Kommissionens meddelelse (af 11. marts 1998) om initiativer udsprunget af debatten om Kommissionens Grøn bog om offentlige indkøb.